

ende en ny Kornordning, der ganske skarpt og bestemt udtalte deres Interesse for en høj Kornpris, en Kornpris, der ikke var fast, men som ikke maatte være mindre end den, der var bestemt af Tilførselsforholdene og Priserne paa Foderkornet ude i Verden. Det var ikke det almindelige Jordbrug, det dyrisk producerende Jordbrugs Interesse, de talte, da de afgav deres Indstilling; for naar vi alle er enige om at give Ombytningsret til Bunds for al afleveret Vintersæd, var den Interesse, som de talte for, de ikke vintersæddyrkende og de store kornsælgende Landmænds Interesse i at faa en saa høj Pris som muligt, idet de ikke kunde nøjes med en fast, rimelig Produktionspris. Jeg vil gerne anføre dette ved denne Lejlighed, thi det hedder sig ellers fra den Kant, at man egentlig ingen Interesse har i en høj Kornpris herhjemme, naar bare man kan faa Verdensmarkedets Pris for de færdige Landbrugsprodukter. For en Gangs Skyld har man her bekendt Kulør og udtalt sin Interesse i at faa saa høj en Kornpris for det kornsælgende Landbrug, som var opnaaelig under den Situation, der forelaa.

Jeg ønsker dernæst at gøre et Par Bemærkninger angaaende Lovforslagets § 10. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) var meget betænkelig ved, at Handelen blev fri for det Korn, som ikke skal afleveres til Staten, og det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) takkede Ministeren, fordi denne Paragraf var affattet, som den var. Angaaende hele dette Spørgsmaal vil jeg sige, at vi gaar nu ind i en Kornordning, der er meget forskellig fra de to tidligere. Her tilstræber man kun at skaffe Brødkorn til Veje, medens alt andet Kornforbrug skal dækkes i den frie Omsætning; enten skal Staten købe saa store Kornmængder, at den er i Stand til at imødekomme andre Erhvervs Krav om Korn, eller ogsaa skal disse selv forsyne sig i den frie Omsætning. Ud fra disse Betragtninger vil jeg være meget betænkelig ved at foreslaa en Maksimalpris paa Korn i Omsætningen udover det til Staten afleverede, som ikke er af en saadan Højde, at den bringer Kornet frem, efterhaanden som Behovet kræver det. Vi maa huske paa, at selv om det er muligt for andre Erhverv at faa Forsyninger udefra, vil disse Forsyninger vanskeliggøres ved, at Staten til sit Behov beslaglægger betydelige Mænder af den danske Tonnage til sine Tilførsler og til meget nedsatte Priser. Hvis man skulde henvise alle Kornforbrugere udenfor Landbruget til at forsyne

sig udefra til de Priser, der gælder nu, og med de Fragter, som hersker for Øjeblikket, vilde det blive en meget dyr Forsyning. Jeg hørte nok for ganske nylig, at Prisen paa la Plata Majs skal være faldet 15 Kr. pr. Ton, men selv da ligger Prisen frit om Bord vist omkring ved 205 eller 210 Kr. pr. Ton, og Fragtraterne i det frie Marked er meget høje, vistnok helt op til 220—240. Enhver vil da kunne forstaa, at om end Muligheden for Forsyning udefra er til Stede, er Forsyningen meget dyr.

Alt dette medfører, at hvis det var muligt med dansk Tonnage til nedsat Pris at tilføre Landet $4\frac{1}{2}$ —5 Mill. Tdr. Majs til nogenlunde rimelig Pris, og de Oliekagemængder, vi skal have, kom rettidig her'il, vilde Kornforsyningen herhjemme, naar Høsten er i Hus og Tærskningen begynder, være ret rigelig, og saa kunde man maaske tænke sig, at Prisen paa den Majs, der er tilført med dansk Tonnage til billige Fragter, nogenlunde kunde blive bestemmende for den Kornpris, der kom til at gælde i den frie Omsætning. Det er i hvert Fald mit Haab, og det er derfor, jeg har ment, at det ikke alene var forsvarligt, men ogsaa tilraadeligt at give Prisen fri for de Kornmængder, der omsættes udenfor det til Staten afleverede Kvantum. Skulde det da vise sig, at Forholdene blev saa utaalelige, at Lovgivningsmagten maatte skride ind, saa er der Mulighed for at gøre dette, og jeg forstaaer den højtærede Ministers Bemærkninger og Lovforslagets Indhold saadan, at man har værget sig imod, at § 10 skulde betragtes som et afgjort Tilsagn til det danske Landbrug om for det Høstaar, vi gaar ind i, at faa fuldstændig Raadighed over den Høst, som ikke skal afleveres til Staten, til frie Priser. Jeg er ganske klar paa, at der kan komme en Situation, som paakræver Indgreb fra Lovgivningsmagts Side. Jeg haaber det modsatte, jeg haaber, at Forholdene vil arte sig saaledes, at Indgreb bliver overflødige. Ellers skulde jeg ikke have noget imod, at man lagde en fiks Pris ogsaa paa disse Kornmængder, da det mindre Landbrug, der omsætter mere Korn, end det selv avler, meget gerne vil have rimelige Kornpriser i Omsætningen for at kunne faa den dyriske Produktion i Gang og faa den bragt paa Fode hurtigst muligt.

Ved Lovforslaget, som det nu foreligger, tilstræber man at gøre Overgangen til fri Omsætning saa lempelig som muligt for Brødforsyningen herhjemme. Man har søgt en Ordning, hvorved der kunde undgaas en alt for voldsom Stig-